

KONCERT MUŽSKÉHO PĚVECKÉHO SBORU LÁSKA OPRAVDIVÁ

Pavel Křížkovský (1820–1885)

Píseň před školou ve středu ze sbírky *Písní a básní pro školy národní* (1855)
na text Beneše Methoda Kuldy (1820–1903)

Utonulá (konečná verze, 1860)

na lidový text ze sbírky Františka Sušila (1804–1868) *Moravské národní písně s nápěvy do textu vřaděnými* (1860)

Leoš Janáček (1854–1928)

Odpočiň si JW IV/24 (1894)

na text Františka Sušila *Zpěv u hrobu p. Ant. Bočka* ze sbírky *Básně* (1847)

Pavel Křížkovský

Odvedeného prosba (konečná verze, 1862)

na lidový text ze sbírky Františka Sušila *Moravské národní písně s nápěvy do textu vřaděnými*

Leoš Janáček

Zpěvná duma, JW IV/10 (1876)

na text Františka Ladislava Čelakovského (1799–1852) ze sbírky *Ohlas písní českých* (1840)

Pavel Křížkovský

Píseň po škole ve středu ze sbírky *Písní a básní pro školy národní*
na text Beneše Methoda Kuldy

Zpívá mužský pěvecký sbor LÁSKA OPRAVDIVÁ, řídí Jan Špaček.

Pavel Křížkovský

Píseň před školou ve středu

Pilnost, aj, ctnost spanilá,
naše družka rozmilá,
kdo jí v mládí navyká,
nikdy toho nepyká.

Kdo se chrání lenosti,
libuje si v pilnosti,
ve všech ctnostech prospívá,
umělosti nabývá.

Čas mu mile uchodí,
blaženost jej provodí,
po každém on po roce,
má z ní více ovoce.

Jen se u mne uhosti,
roztomilá pilnosti!
S tebou budu dneska zas
Trávit pěkně školní čas.

Utonulá

Bude vojna, bude,
kdo pak na ňu půjde?
Která má milého,
sobě upřímného,
ta naříkat bude.

Já bych taky jela,
dybych koňa měla,
koníčka vraného,
pěkně sedlaného,
sedla bych na něho.

Co bys tam, má milá,
co bys tam dělala?
U Dunaje stála,
košulenky prala,
to bych tam dělala.

Běž, má milá, domů,
poruč Pánu Bohu,
až já z vojny přijdu,
já si tebe vezmu.
Šohaj z vojny přijde,
a on si mě vezme,
bude-li Pán Bůh chtět.

Sedum let dochází,
milého nevidím.
ach, Bože, rozbože,

já se utopím.

K Dunaji běžela,
Dunaje se ptala:
Jsi-li tak hluboká,
jak su já vysoká,
bych do tě skočila?

Její bílé nohy do písku sahaly,
její bílé ruce břehu se chytaly.
Její černé vlasy po vodě plovaly,
její černé oči k nebi se zdvihaly.

Leoš Janáček

Odpočiň si

Odpočiň si v tichém chládku
po dusnotě života.
Stálého Ti nyní svátku
přeje věčná dobrota.
Tam, kdes nyní, nedosáhá,
čím by nitro stonalo.
Jinou pouť tam duch Tvůj koná,
jiné skutky obadá.
Po věčných tam dějin clona
před Tvým zrakem opadá.
Uděl Ti Bůh milost' svoji,
odpusť, v čem jsi provinil.

Pavel Křížkovský

Odvedeného prosba

Ach, když sem já šel od svej milenky,
břinkaly mně podkověny.
Ach břinkaly mně a už nebudú,
černé oči plakat budú.
Ach černé oči, což vy pláčete,
šak vy moje nebudete.
Ach bude vojna, vojna neščasná,
dyž ja umřu, modli se za mňa.

Leoš Janáček

Zpěvná duma

U kapličky stává,
bez slzí plakává,
až srdce bolet musí:
„Ach, kdo té lásky sliby zruší,
běda, běda, běda jeho duši!“

Kdo je ta dívčina,
jaká to bylina
smysly jí pomámila?
„Někdy to děvčátko sličné bylo,
hoře mu srdéčko vymořilo.“

Pavel Křížkovský

Píseň po škole ve středu

Bratří, sestry, v outlém mládí,
mějmež milou školu rádi,
otvíráť se tuto nám
věčné pravdy svatý chrám.

My jsme jako mladé stromy,
jenom dotud bez pohromy,
pokud činné chování
škůdce od nás odhání.

Stromek-li se nezalívá,
churavým a slabým bývá;
tak i nás jen učení
v silné stromy promění.

Tu se rozum bystrým stává,
vůli v dobru zdar se dává,
bychom nesli pro Otce
na nebesích ovoce.

Tu se jistě pilná snaha
Dopracuje svého blaha;
Tuť se hlásá Christus nám,
Jenž nás k sobě volá sám.